

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we SRODĘ DNIA 9 CZERWCA V.S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta petersburská, *Senacká*, z dnia 15 i 22 maja, ogłosiła różne Náywyższe Ukazy, Reskrypty, etc. Umieszczamy je całkowicie lub w treści podług ważności rzeczy w nich zawartéy:

W náywyższym Jego Cesarskiéy Mości reskrypcie, pod dniem 9 lutego terażniéjszego roku, do J.W. Jenerała piechoty, sprawującego ministeryum woyskowe sił lądowych i Kawalera Xiążęcia *Gorcza-kowa*, z podpisem własnoręcznym Jego Cesarskiéy Mości wyrażono: „Za dopełnieniem liczby oficerów w całej armii, uważając już za niepotrzebne przyymowanie do woyskowej służby urzędników cywilnych, Rozkazuję wstrzymać nadal przeznaczanie ich do półków.”

W ukazach Náywyższych, objawionych Rządzacemu Senatowi, 1) przez Radzcę Taynego Senatora i Kawalera, JO. Xiążęcia Jmci *Golicyna*, pod d. 26 kwietnia, śpiewaków przy dworze, z głosu spadłych, 4rech uwolnionych z rangą 14stéy klasy, stosownie do ich żądania, rozkazano przenieść do służby woyskowej; a 4rech z rangą Rejestratorów kolegialnych, stosownie do ich życzenia, umieścić w kancelaryach różnych urzędów administracyynych.

2) Przez Ministra Skarbu, pod d. 16 kwietnia, posunięci zostali na wyższe stopnie urzędnicy służący w administracyach górniczych i solnych.

3) Przez sprawującego ministeryum policyi, pod d. 23 kwietnia, stosownie do przełożenia Cywilnego Gubernatora *Saratowskiego*, i uznania komitetu Ministrów, Náyjaśniéjszy Pan rozkazał ustanowić policyą w osadzie, *Dubowce*, i na jej utrzymanie pobierać rocznie 1,100 rubli, z dochodów téż osady. Również, na przełożenie Senatora *Komburleja*, zarządzającego guberniją *wolynską*, z prawami Jenerała Gubernatora, po uznaniu przez Komitet Ministrów, ukazem d. 23 kwietnia, rozkazano ustanowić policyą, w miasteczku *Radziwillowie*, a na utrzymanie urzędników, służby i porządków, z dochodów tegoż miasteczka, 4,580 rubli corocznie przeznaczono.

4) Przez sprawującego ministeryum woyskowe siły zbroynéy lądowéy, pod d. 27 kwietnia, Oficjalisci w biurach różnych półków i służby lekarskiéy, za gorliwe pełnienie obowiązków, nagrodzeni zostali wyższemi stopniami.

5) Przez Ministra spraw wewnętrznych téż daty, i 6) przez Kontrolera państwa, d. 28 kwietnia, również oficjalisci za gorliwość w obowiązkach służby, postąpili na wyższe stopnie.

7) Przez Ministra Oświecenia, pod d. 30 kwietnia wyrażono: „Jego Cesarska Mość náyłaskawiey rozkazać raczył, Członka kommissyi dla wyswiecenia funduszów szkolnych w guberniach *wolynskiéy*, *podolskiéy* i *kijowskiéy*, *Wacława Boreykę*, na własné jego żądanie, uwolnić od tego obowiązku; a zostających w téżé Kommissyi *Felixa Czackiego* i *Romualda Steckiego* przeznaczyć na czynnych członków w téżé Kommissyi.

8) Przez Radzcę Taynego, Senatora, Sekretarza Stanu i Kawalera *Mołczanowa*, d. 2 maja, urzędnicy w jego Kancelaryi zostający postąpili na wyższe stopnie.

W raportach podanych Rządzacemu Senatowi, Sprawujący ministeryum woyskowe siły lądowéy, dnia 11 marca roku terażniéjszego, doniósł o mianowaniu przez Jego Cesarską Mość na wyższe stopnie różnych urzędników przy półkach, w nagrodzie za gorliwość, roztropność i czynność okazaną, w ciągu służby, a

szczególniey w czasie ostatniéy wojny z *Francyą*; niektórzy i wolnieni zostali od służby z nagrodą rangami; Audytora zaś 10go półku strzelców, *Nikiforowa*, za gorliwość w obowiązkach, należyte dopełnienie różnych poleceń, w czasie téżé wojny, a kiedy Dowódzca półku i 8miu oficerów zostali ranieni, wtedy on z wielką troskliwością chodził około ich zachowania i prędkiego przesłania do *Wagenburga*, miejsca o 25 wiorst oddalonego; wreszcie, w niedostatku oficerów, wychodził z ochotnikami przeciw nieprzyjacielowi i dostał się był w niewolę, raczył Náyjaśniéjszy Pan nagrodzić następną rangą, ze starszeństwem od daty wysłużenia przepisane go czasu, w terażniéjszém randze.

Daléy w téżé gazecie, w raportach uczynionych Rządzacemu Senatowi, Ober Prokurator Náyświętszego Rządzącego Synodu, Tayny Radzca, i Kawaler Xiążę *Golicyn*, doniósł o kapelanach różnych półków i innych osobach duchownych, przez zwierzchność dycecezalną zaleconych, które Náyjaśniéjszy Pan raczył udarować znakami dystynkcyi, dla duchowieństwa świeckiego ustanowionemi.

Minister siły zbroynéy morskiéy, doniósł Rządzacemu Senatowi, o uwolnieniu ze służby, Radzcy 8méy klasy *Własiéwa*, na własną prośbę, z rangą 7méy klasy i mundurem, a za służbę wyżej lat 20stu z pensyą inwalidów. Zostawał on w ekspedycyi kontrolnéy *kronstadzkiéy*.

Minister Skarbu doniósł Rządzacemu Senatowi, iż wydał potrzebne rozrządzenia do urzędów celnych, około wypełnienia i na rok terażniéjszy 1815, przepisów celnych na rok 1811 wydanych, z dodatkowemi do nich taryffami.

Nakoniec w gazecie *senackiéy* czytamy postanowienie powszechnego zebrania Senatu, Departamentów Sanktpetersburskich, w treści następującej: „Rozkazał: Dla rychléjszego zaspokojenia długów skarbowych i prywatnych, z majątków za ich nieopłatę na publiczną sprzedaż przeznaczonych, postępować nadal sposobem następującym: jeżeliby na jeden, albo na dwa pierwsze, prawem przepisane, przez publikatę wyznaczone terminy, nie przybyli dla licytacji życzący je nabydź, a licytowali tylko w terminie ostatecznym, i w dzień naddatkowy, lub téż w czasie licytacji, jeżeli ostatecnie dawane ceny nie będą mniéjsze od summy dziesięcioletniego dochodu w takim zdarzeniu potwierdzać sprzedaż dla tego, kto náywyższą daje cenę, nie wzywając na nową licytację; jeżeliby zaś po trzeciéy licytacji i w czasie naddawania, cena, za majątek ofiarowana, była mniéjszą od summy dziesięcioletniego dochodu, wtedy Rządy guberskie i te urzędy, którym sprzedaż takowa poleconą będzie, obowiązane są uczynić do Rządzącego Senatowi przedstawienie, stosownie do ogłoszonego przezeń postanowienia, pod dniem 28 września 1803 roku. Dla jednakowego w téj mierze postępowania, zalecić przez Ukazy wszystkim Rządom guberskim, i wszystkim Władzom, i podobnie przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów i Kontrollera Państwa, Gubernatorów wojennych sprawujących razem interessa cywilne, Jenerała Gubernatorów i Naczelników miast, a Náyświętszy Rządzący Synod i Moskiewskie Departamenty Senatu, przez komunikacye uwiadomić. Dnia 30 kwietnia 1815 roku.

Wilno, dnia 9 czerwca.

Dnia 7 t.m., wyjechali ztąd: Półkownik *Raye*, do *Miednik*; Xiążę *Radziwill*, w *Wilkomirskie*; były Marszałek gubernii wileńskiéy, *Sulistrowski*, do wód

karlsbadzkich. — D. 5 t. m.; przebiegał tedy goniec z Warszawy do Petersburga.

Kurs tutéjszy na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. 45 k.; dukat 15 r. 15 k.; imperyal 45 r..

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Gazeta berlińska pod d. 6 czerwca zawiera co następuje:

WW. Xiążęta Rossyyscy, *Michał* i *Mikołaj*, przybyli tu d. 4 t. m. i wysiedli w domu Cesarsko-Rossyyskiego Rzeczywistego Radzcy Taynego, *Alopeus*. WW. Xiążęta Ichmość zaszczytili obecnością swoją operę *Ferdynand Cortez*.

Dnia 3 zrana o godzinie 6 wystąpiła cała garnizonem tu stojąca Królewska gwardya, jako też regimenta grenadyerskie Cesarza *Alexandra*, i Cesarza *Franciszka*. Na placu *lipskim*, gdzie się woyska zebrały, w obecności Xiążąt i Xiężniczek rodziny Królewskiej, oraz wielu Jenerałów, brygadny kaznodzieja, *Weber*, miał stosowną mowę i krótkie odprawił modły. Potém wśród okrzyków: *Niech żyje Król!* przeciągały woyska przed Jego Królewską Mością, i wyszły do *Poczdamu*.

Dnia 4 zrana, odprawił N. Król Jmć rewiją wychodzących regimentów berlińskiej i poczdamskiej gwardyi, oraz grenadyerów. Przed odbyciem rewii, pierwszy Radzca Konsystorski, *Offelsmeyer*, przez modlitwę i napomnienia przygotował woysko do dalszego jego przeznaczenia i pobłogosławił.

Dnia 5 udał się N. Król Jmć, który znowu do *Berlina* był powrócił, do *Charlottenburga*, i dawał wielki obiad, na który zaproszeni byli WW. Xiążęta Rossyyscy *Michał* i *Mikołaj*. — Tegoż dnia przybył tu Xiążę *Cumberland* z małżonką swoją, ze *Strelitz*, i wysiedli w zamku królewskim, gdzie pomieszkanie dla nich przygotowane było. — Przybyli tu: Króla Jmci *Brytanii W.* sprawujący interessa, *P. Jackson* i *Hannowerski* Minister *Baron Owpteda*, ze *Strelitz*; Szwedzki Jenerał major *Camps*, ze *Sztokholmu*; Posel Króla *Wirtemberskiego*, *Hrabia Winzingerode*, z *Petersburga*. — Weszły tu 3ci regiment jazdy milicyi *Prus wschodnich*, pod dowództwem Majora *Köckeritz*.

Wyjechali ztąd: Xiążę *Ferdynand Radziwiłł*, Królewski Jenerał Major *Wengel* i Rossyyski Jenerał Major *Benkendorf* do woyska; Króla *Wirtemberskiego* Posel *Hrabia Winzingerode* do *Stuttgardu*. — Wyjezły ztąd: 2gi regiment pieszy, batalion strzelców gwardyi i gwardya konna, konne i piesze baterye gwardyi, regimenta grenadyerów Cesarza *Alexandra* i Cesarza *Franciszka* z należącemi do nich oddziałami strzelców, do *Poczdamu*; 6cio funtowa bateria piesza N. 25, pod dowództwem Kapitana *Platen*, do *Ruppina*.

W teyże gazecie czytamy, że woyska Króla Jmci Pruskiego, przeznaczone do zajęcia Xięstwa *Poznańskiego*, pod dowództwem Jenerała Porucznika *Thümen*, dnia 28 do *Poznania* weszły. — Dnia 30 maja przejeżdżał przez *Magdeburg* Xiążę Jmć *Wilhelm*, brat Króla pruskiego, udając się do woyska.

A U S T R Y A.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi z *Wiednia* pod 1 czerwca: N. Cesarz Jmć i Król na czas oddalenia się swojego, nąłaskawiey powierzyć raczył kierunek spraw państwa, Arcy Xięciu *Rayneremu*, bratu swemu. — D. 2 b. m. N. C. i Król Xięcia *Ferdynanda Wirtemberskiego* mianował Gubernatorem cywilnym i woyskowym *Galicyi*. — D. 3a maja N. Król *Saski* przez *Pragę* do *Drezna* przejeżdżał.

Kapitan *Oehlsch* z pólku *Dawidowicza*, przez *M. L. Barona Bianchi* z obozu pod *Kapua* wysłany, z doniesieniem, o zawartéj d. 20 maja konwencji militarnej, poddającéj zwyciężkiemu orężowi austriackiemu stolicę i całe królestwo *neapolitańskie*, poprzeczany przez 24 postylionów trąbiących, a przez kilkunastu otoczony oficerów, o południu d. 3a maja uroczyście wjechał do *Wiednia*, i udał się do Cesarzskiego zamku, gdzie Arcy Xięciu *Rayneremu*, złożył dané sobie depeszę; skąd potém udał się do pałacu C. K. Nadwornéj Rady wojennéj, dla oddania raportów Vice Prezesowi Rady.

Gazeta lwowska umieściła ze *Lwowa* pod d. 9 czerwca, odezwę kawalera *Oeschner*, datowaną d. 7 czerwca t. r., zawierającą pochwałę dla szlachty i obywateli królestwa *Galicyi*, za gorliwość okazaną w uformowaniu pólku ulanów, zaszczyconego imieniem Cesarza Jmci; razem wzywa do utworzenia szwadronu zasobnego dla tegoż pólku, i, korzystając z czasu kontraktów, zachęca do przedszego oświadczenia składki w gotowym groszu, na potrzeby tegoż szwadronu. Zamiast pieniędzy, można dawać konie jezdne, zdadne, przepisane miary. Składkę można skutecznieć we *Lwowie*, lub w swoim cyrkule. Dla przyspieszenia tak chwalebego zamiaru, termin we *Lwowie* dni 3, a w cyrkulach 10 dni naznaczono; z skuteczniey składki kwity stawane będą. &c.

W Ł O C H Y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, z dnia 4 czerwca, pod napisem: *Wiadomości z teatru wojennego we Włoszech*, umieściła w całej rozciągłości *Konwencyą Woyskową*, zawartą d. 20 maja, w obozie pod *Kapua*. Brzmienie jéy następujące:

„Nizey podpisani, po wymianie pełnomocnictw, przez dowódców swoich sobie udzielonych, zgodzili się na poniżey wypisane warunki, z zachowaniem do ratyfikacyi tychże dowódców:

Warunek 1. Od dnia podpisania niniejszey *Konwencyi* militarnej, nastąpi rozejm między woyskami sprzymierzonymi, a *neapolitańskimi*, na wszystkich punktach królestwa *neapolitańskiego*.

2. Wszystkie miéysca warowne, cytadelle i twierdze Królestwa *neapolitańskiego*, tudzież porty i zbrojownie wszelkiego rodzaju, woyskom *Mocarstw* sprzymierzonych, w czasach, poniższemi warunkami oznaczonych, w takim stanie, w jakim się teraz znajdują, wydane być mają, dla oddania w czasie Królowi *Ferdynandowi IV.* Wymyślają się miéysca, któreby się przed tym czasem poddały.

Gdy twierdze, *Gaeta*, *Pescara* i *Ankona*, które już z lądu i morza przez woyska *mocarstw* sprzymierzonych są opasane, nie znajdują się na linii działań woyska, któremu naczelnie dowodzi *Baron Carrascosa*, przeto oświadcza, iż o ich przeznaczeniu nie stanowiąc nie może: gdyż dowódcy tamtey są udzielní, i rozkazom jego nie podlegają.

3. Na oddanie twierdz i marsz woyska *austriackiego* do *Neapolu*, ustanawiają się następujące czasy:

Twierdza *Kapua*, ma być oddana d. 21 maja o południu.

Woysko *austriackie* w dniu tym zajmie stanowisko nad kanałem *Reggimi*.

Dnia 22 maja, woysko *austriackie* stanie na linii *Aversa*, *Afragala*, *Melito* i *Giugliano*.

Woyska *neapolitańskie* dnia tego udadzą się do *Salerno*, dokąd we dwóch dniach zaydą i staną na kwatery w miéscie i jego okolicach, i będą tam oczekiwały na dalsze o swym losie postanowienie.

Dnia 23 maja, woyska sprzymierzone zaymą miasto *Neapol*, i wszystkie jego cytadelle i porty.

4. Wszystkie dalsze miéysca obronne, cytadelle i porty (wyżey pomienione wymyślają), które się wewnątrz granic królestwa *neapolitańskiego* znajdują, jako to: *Scilla*, *A. manteea*, *Reggio*, *Brindisi*, *Manfredonia*, &c. i tóż, wszystkie zasoby artylleryczne, zbrojownie, składy i wszelkiego rodzaju zakłady wojenne, woyskom sprzymierzonym wydane zostaną, w tymże czasie, w którym niniejsza *konwencya* do każdego z miéysc tych przyydzie.

5. Żalugi wyciągną z twierdz z honorami woyskowemi, bronią, bagażami, kasami woyskowemi, zapasami ubiorczemi korpusów, i wszelkiemi papierami do administracyi należącemi, bez artylleryi.

Oficerowie inżynierii i artylleryi twierdz, mianowanym do tego oficerom woysk sprzymierzonych, wydadzą wszystkie papiery, plany, inwentarze artylleryczne i inżynierii, do twierdz należące.

6. Względem sposobu opuszczenia twierdz, również, jak względem zostawiających się w nich chorych, ranionych i względem sposobu ich przewiezienia, zawarte będą szczególne umowy z dowódcami twierdz pomienionych i dowódcami Jenerałami woysk sprzymierzonych.

7. *Neapolitańscy* dowódcy twierdz odpowiedzialnymi zostają za całość zapasów, które się w czasie oddania w składach znajdują: zapasy takowe, i wszystko to, cokolwiek się w obrębie twierdzy znajduje, w należytem porządku woyskowym zdadzą się obowiązani.

8. Natychmiast, oficerowie głównego sztabu woysk sprzymierzonych i *neapolitańskiego*, wysłani być mają do różnych wymienionych miéysc obronnych, dla uwiadomienia Dowódców o niniejszych warunkach, i dla zawiezienia rozkazów około ich dopełnienia.

9. Po objęciu stolicy, wszystkie dalsze części kraju królestwa *neapolitańskiego* woyskom sprzymierzonym całkowicie oddane być mają.

10. JW. Dowódzca naczelny, *Baron Carrascosa*, aż do weyścia woysk sprzymierzonych do stolicy królestwa *neapolitańskiego*, przyymie na siebie obowiązek; czuwania nad

zachowaniem wszystkich bez wyjątku rzeczy, do własności krajowej należących.

11. Wojsko sprzymierzone obowiązując się, przedsięwziąć potrzebne środki, w celu zachowania od wszelkich obywatelskich rozruchów, i dopełnienia w sposób nayspokojniejszy objęcia krajów królestwa neapolitańskiego.

12. Wszystkich w teraźniejszą wojnę, przez obie strony, również przez wojska sprzymierzone, jak neapolitańskie, zabranych jeńców, obie strony nawzajem sobie powrócić mają.

13. Wszystkim cudzoziemcom lub Neapolitańczykom, wolno jest, w przeciągu jednego miesiąca, licząc od dnia niniejszej konwencji, należytemi opatrzyć się pasportami i wynieść się z królestwa.

Chorzy i ranni powinni podobne życzenie swoje w tymże przeciągu czasu oświadczyć.

Niniejsza konwencja, jeżeli potwierdzoną zostanie, ma być w jak najprędzszym czasie wymieniona. Dla większej ważności niżey podpisani umocnili ją podpisami i pieczęciami swymi.

Działo się na przedpocztach w Casa - Lanza pod Kapuą. Dnia 20 maja 1815 roku.

podpisano: Hrabia Neipperg, Feldmarszałek Leytnant, Dowódzca Dywizji wojska austriacko neapolitańskiego.

podpisano: Baron Colletta, Jenerał porucznik, Dowódzca inżynierów wojska neapolitańskiego

Na mocy mego pełnomocnictwa i jako Wódz naczelny c. k. wojska neapolitańskiego, ratyfikuję powyższe warunki niniejszej konwencji militarny. w Casa - Lanza, dnia 20 maja 1815 roku. Bianchi F. M. L.

Na mocy mego pełnomocnictwa, i ze stopnia mego, jako Wódz naczelny wojska neapolitańskiego, przyznuję i ratyfikuję powyższe warunki niniejszej konwencji militarnej. Działo się w Casa - Lanza pod Kapuą, dnia 22 maja 1815. Baron Carrascosa.

Podpisano i ratyfikowano przez posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego K. J. Brytanii W., przy dworze Toskańskim, w nieobecności Wodza naczelnego siły lądowej i morskiej na brzegach neapolitańskich. Działo się w Casa - Lanza pod Kapuą, dnia 20 maja 1815. Burghersh.

Daléj w téjże gazecie czytamy, co następuje:

Przez gońca, który nocy przeszłej przybył tu (do Wiednia) z głównéj kwatery C. K. wojska neapolitańskiego, a dnia 21 maja z Neapolu był wysłany, kapitana, Hrabiego Thurn, otrzymaliśmy następujące doniesienia, o ważnych wypadkach, które po zawarciu już powyższej konwencji zaszły:

Capua zajęta została przez wojska c. k. d. 21 o południu; załoga nieprzyjacielska tego miasta, pod dowództwem Jenerała Pepe, przed nadejściem jeszcze wojsk c. k., samowolnie się rozwiązała, i wszelkie swawoli i gwałtów się dopuściła. Dowodzący Jenerał Carrascosa i Xiążę Gallo, którym ledwie udało się wysliznąć od szaleństwa żołnierzy, w tymże czasie otrzymali wiadomość o powstaniu, które w Neapolu przeciw dotychczasowemu rządowi wybuchnęło. Gwardya obywatelską nie była już w stanie dłużej w karności utrzymywać pospólstwa i lazaronów. Do głównéj kwatery wojsk c. k., przybyły deputacje od pomienionego Jenerała i z Neapolu, z prośbą najmocniejszą, iżby wojska c. k. weyście swoje do stolicy, jak tylko można, najprędzcy przyspieszyły. Stosownie więc do tego, F. M. L., Hrabia Neipperg, otrzymał rozkaz, z dwoma regimentami huzarów Lichtensteina i dragonów toskańskich, natychmiast iść do Neapolu, nieporządek wstrzymać, i dowództwo tego miejsca objąć. W chwilę jego weyścia, d. 22 o godzinie 2 zrana, rozruchy do najwyższego już doszły stopnia. Gwardya obywatelska, wzmocniona oddziałem morskich żołnierzy angielskich, których admirał Exmouth posłał, broniły pałacu królewskiego, i złożonych w nim rzeczy drogich, od wdzierającego się pospólstwa. Przybycie wojsk c. k., nie dopuściło rabunku, i własność Stanu dla nowego rządu zachowało. Tegoż dnia, Wódz naczelny J. F. M. L. Baron Bianchi, w towarzystwie Królewicza, Xięcia Leopolda Sycylijskiego, na czele 20,000 wojska, wpośród najwyższych okazów zapalu ludu, uroczyste swe weyście do Neapolu odprawił. Chociaż większa część pospólstwa uzbroiła się bronią, przez wojsko rzuconą, jednak porządek natychmiast przywrócony został. Energicznie rozrządzenia c. k. Wodza naczelnego i F. M. L. Hrabiego Neipperga, zapewniają zupełne uspokojenie okolic i prowincy, w których duch insurrekcyjny rozszerzony został przez rozwiązane i

na wszystkie strony rozsypane wojsko. Król Murat, jeszcze dnia 19 wieczorem, w towarzystwie Jenerałów Milleta i Rocca - Romana, Xiążąt Pignatelli, Cerchiara i Schiletti, oraz wielu innych Neapolitańczyków, siadł na mały okręt kupiecki w Neapolu, dla popłynienia na wyspę Ischia, a ztamtąd do Gaety, albo do Francyi. Królowa, która się na angielskim okręcie Tremendous znajdowała, przez konwencyą, wcześniéj jeszcze, z Komodorem Campbell zawartą, miała sobie z orszakiem zapewniony powrót do Francyi. Na oświadczenie admirała Exmouth, że komodor nadane sobie instrukcje postąpił; ze strony cesarsko austriackiej, za przyłożeniem się Xięcia Leopolda Sycylijskiego, tudzież Lordów Exmouth i Burghersh, dalsze z nią rozpoczęto układy; skutkiem których Królowa z dziećmi swemi, które się teraz w Gaeta znajdują, oddała się pod opiekę J. C. K. A. Mości, i na okręcie angielskim, z Jenerałami Macdonald i Livron, ministrami Zurlo i Mosburg, uda się do Gaety, a ztamtąd do Tryestu, gdzie od łaski J. C. Mości oczekiwać będzie przeznaczenia, względem swojego tam pobytu, z obowiązaniem się, iż bez zezwolenia J. C. Mości, ani do Francyi, ani do Włoch nie powróci. Dnia 23, w dniu zawarcia niniejszej konwencji, angielsko sycylijska wyprawa, pod dowództwem Jenerała Macfarlane, około 6,000 ludzi mająca, ukazała się w porcie neapolitańskim. Wojsko Króla Murata, które w dniu 19 i 20, w marszu swym z Kapuy do Neapolu, składało się z 16,000 ludzi, a w téj liczbie było 2,300 jazdy, i podług konwencji w okolicach Salerno rozłożone być miało, w kilku się dniach tak rozeszło, iż żadnego zupełnego oddziału wojskowego złożyć z nich niepodobna. Tym sposobem, po sześciotygodniowej wojnie, która wojskom cesarsko - królewskim i dowódcóm ich, wiekuiłą zapewniła sławę, wiarcłomne przedsięwzięcia, w celu zapalenia rewolucyi we Włoszech, koniec wzięły; a sprawca jéj w haniebnéj ucieczce uyrzał, rozwiązanie się wojska i królestwa swojego. Środki rewolucyjne obróciły się przeciwko tym, którzy ruchem ich kierowali, i łasce tylko zwycięzcy winni, że nie zostali ofiarą tego szalu, do którego samiż pospólstwo przywiedli.

Gazeta Diario Romano (pisze Oester. Beob.), umieściła następującą Ode z węg. Ferdynanda IV do Neapolitańczyków:

Neapolitanie! Przyszła chwila, w której powracam na mój trón Neapolitański. Wszystko się jednoczy, dla szczęśliwego postępowania śladami mojemi. Wasze zgodne żądania wzywają mię na powrót. Powszechne życzenie Wysokich Mocarstw wraca mi moje prawa. Stała i silna pomoc Najjaśniejszych sprzymierzeńców moich wspiera mię i zachęca. Wchodzę na czele wojsk, nie jako przywłaszczyciele, dla zwodzenia i podburzania nieznanym narodom; albo, jako awanturnicy, dla pochwylenia tego wpośród burzy i rozbijania się okrętów, czego by im pokój dać nie mógł. Powracam na łono drogiego rodzeństwa mego. Przychodzę, abym przyniósł wam pocieszenie i pokój. Przychodzę, abym wrócił wam dawną weselość, a wiecznie zagładził pamięć przebytych cierpień. Nie! Nie jesteście do tego stworzeni, abyście z pochodnią wojny szli przeciwko tym, którzy waszymi nieprzyjaciółmi nie są. Nie jesteście stworzeni, do płaczenia się przed tym zwodniczym obrazem wielkości, która z samego tylko zniszczenia i okropności powstaje. Dzieje przodków waszych są nader zaszczytnemi dla was. Potomkowie Brutów, Kampanów, Samnitów, powinniście obalić przychodniów, burzycieli waszój pomyślności i domowój spokojności waszój; a nie być ofiarami rzezi ich szarlataństwa. Synowie wasi nie powinni grobów swych pod lodowatą strefą. Majątek waszego, plodów szczęśliwój waszój ziemi, wy tylko sami odtąd używać powinniście. Neapolitanie! Powróćcie w objęcia moje! Jam się między wasi zrodził. Ja znam wasze obyczaje, wasz charakter, wasze zwyczaje; i szacować je umiem. Niczego z taką pożytecznością nie pragnę, jako, abym dał wam największe dowody oycowskiéj mojej miłości, i nowy okres moich rządów, oznaczyć szczęśliwą epoką pomyślności i prawdziwego dobra. Jeden dzień zatrze nieszcześliwe pasmo cierpień kilkuletnich. Święte i nietykalne zaręczenie umiarkowania, łagodności, ufności wzajemnej i je-

dnosci dostateczney, staną się rękoiem przyszlę spokoynosci waszēy. Neapolitanie! Wspieraycie waszemi natężeniami przedsięwzięcie w tak wielkim, tak sprawiedliwym, tak dobroczynnym celu; przedsięwzięcie, które jest częścią spólnę sprawę Europy całej; na której obronę wszystkie uzbroiły się narody. Przrzekam wam, iż nikt, bez wyjątku, nie będzie pociągany do sprawienia się z czynienia swego, przeciwko obowiązkom wierności dla mnie, równie w czasie pierwszego oddalenia się mojego z tego królestwa, jak i w czasie drugiego. Nieprzenikniona zasłona wiecznie zakrywa wszystkie przeszłe czyny i zdania. Dla czego królewskiem mém słowem nayuroczyścię zaręczam zupełne przebaczenie i zapomnienie przeszłości, w całej obszerności znaczenia tych wyrazów. Przrzekam wszystkim Neapolitańczykom i Sycylińczykom, w lądowem i morskiem woysku służącym, płacę, stopnie i znaki woyskowe, jakie teraz mają, zatrzymać. Oby Wszechmocny, którego na świadectwo rzetelności i dotrzymania moich przedsięwzięć używam, powodzeniem ich błogostawie raczył. Palerma, w dniu pierwszym miesiąca maja 1815.

podpisano: Ferdynand.

W téżę czytamy gazecie: „Podług doniesień z Genui, Oyciec ś., dnia 18 t. m., pomienione opuścił miasto, udając się przez Alexandryę do Turynu, dokąd przez Króla Jmci Sardyńskiego zaproszony został; ztamtąd przez Modenę i Florencyę do państw swoich pojedzie. Kardynałowie nie jechali do Turynu, ale do Florencyi J. S. poprzedzą. — Lord Bentinck d. 17 z Genui do Londynu wyjechał. — Wielkorządca Medyolanu i minister woyskowy, Hrabia Saurau, jadąc do woyska c. k. neapolitańskiego, d. 19 był we Florencyi, a po audyencyi, którą nazajutrz u W. Xcia miał sobie daną, wyjechał drogą do Rzymu.

N I E M C Y.

Podług gazety wiedeńskiej Oesterreichischer Beobachter: „Arcy Xiążę Maksymilian, d. 23 t. m., do Monachium przybył. — D. 21 maja cesarsko austriackie regimenta Meerfelda ulanów, i Bieniowskiego pieszy, do woyska ciągnące, do Ratysbony przyszły. 3 oddziały woysk Cesarsko Rossyjskich, każdy po 6,000 ludzi, przechodziły przez Weiden i Schwarzenfeld. — Była Królowa westfalska, z orszakiem swoim, d. 22 maja do Ratysbony przybyła, gdzie kilka dni zabawić miała. — Dnia 24 maja Xiążę Schwarzenberg, z całą główną kwaterą, z Heilbronn do Heidelberga, przybył. Małżonka Xięcia od kilku dni tamże się znajduje.

Gazeta berlińska donosi od brzegów Menu, pod dniem 1 czerwca: D. 27 p. m., Jenerałowie 2go oddziału głównę kwaterę Rossyjskię, z licznym orszakiem oficerów sztabowych i różnych urzędników do Hoff przybyli. D. 24 do Norymbergi przyszło wiele regimentów jazdy rossyjskię i park artylleryi, a d. 26 nanowo przyszły 2 regimenta jazdy i artylleryi. — Sławny anatomik i chirurg, professor Langendek, w Göttinge ze wszystkimi uczniami swymi, udał się do woyska dla posługi chirurgicznę. — Baron Otterstadt, sprawujący interessa pruskie przy wolnem mieście Frankforcie, d. 26 p. m., listy swe wierzytelne senatowi złożył, i ze zwyczajnymi obrzędami był przyjęty. — Austriackie i inne woyska niemieckie bardzo się już do granic szwajcarskich zbliżyły. — W Bryzgowii stoi 24,000 austriaków. W okolicach Bazylei ważnych oczekują wypadków. Woysko Xcia Schwarzenberga 240,000 ludzi ma wynosić: nazywać się ono będzie woyskiem górnego Renu. We Freyburgu, w Bryzgowii, znajduje się zasób rojalistów francuzkich, którzy do służby Ludwika XVIII weyśdź pragną: liczba się ich codziennie powiększa. Jak tylko będzie dostateczne przekonanie o ich uczuciach, natychmiast do Niderlandów odesłani zostaną. — Kupiec Köchlin z Mühlhausen, który w Lörrach, jako szpieg był aresztowany, d. 18 we Freyburgu rozstrzelany został. 4ch innych szpiegów francuzkich pod ścisłą strażą trzymają.

Xiążę następca tronu bawarskiego, przed wyjazdem swoim z Salzburga, do Monachium, zkąd się uda do głównę kwaterę Mannheim, wydał do bawarskię milicyi następujący rozkaz dzienny:

„Pokoju spodziewały się ludy; niestetychana wiarolomność zburzyła tę nadzieję: chytry nieprzyjaciel szukał tylko przewłoki czasu, aby znowu tym zostać, czym

był; aby dosiądz, czego żądał, — ujarznienia Europy! — N. Król Jmć, czci godny i ukochany oyciec mój, przychylił się do gorliwych życzeń moich, iżbym należał do téy świętę, wszystkich Niemców łączący walki, która równie chałupy, jak trony obchodzi: jest ona sprawą każdego, bo każdemu zgubą zagraża. Naywyższym reskryptem poruczone zostało Jenerałowi Porucznikowi Hrabemu Eckart, kierowanie uzbrojeniem krajowem w czasie niebytności mojęy. Urządzeniom tym, zabezpieczającym byt Bawaryi, życzę naydzielnięszego postępu. Nayczulsze dzięki moje oświadczam wszystkim, którzy mi zaufanie okazali, sami się do oręża wzięli, albo darami swemi innych uzbroili. Jeżliby do tego przyszło, żeby Francuzi do Bawaryi wkroczyć mieli, wtenczas pospieszę do mężnę milicyi bawarskię, zwyciężyć, lub poledz za króla i oyczyznę.”

N I D E R L A N D Y

Podług gazety berlińskiej, z Bruzelli, pod dniem 28 maja: „Ludwik XVIII zalecił ministrowi marynarki Beugnot, czuynie mieć oko na wszystkich Francuzów, którzy do Ostendy &c. przybywają. Dawnięszy minister policyi P. Dandré obowiązany jest także czuwać, około bezpieczeństwa osoby królewskię. — Xię Poix z Paryża do Gandawy przybył. Podług jego powieści, około końca terażnięszego miesiąca (po odprawieniu majowego pola) Bonaparté do woyska ma się udać. — Król nasz z familiją wyjeżdża ztąd napowrót do Hagi — Xiążę Fryderyk Oranii kwaterę swoję przeniósł z Zotteghem do Oudenarde.”

Czytamy w Korrespondencie hamburskim, z Bruzelli pod d. 28 maja. Wczorą przybiegł tu goniec od Króla Wirtemberskiego z depeszami do Xcia Wellingtona. — Do Ostendy temi dniami zawinął okręt z Havre, na którym przyjechali przywiązani do Króla Francuzi. Daje się teraz postrzegać powszechné poruszenie w całym woysku sprzymierzonym, pod sprawą Xcia Wellingtona i Blüchera. Pierwsze idzie ku samęy granicy francuzkię; drugie za niem następuje — Dzisiaj przyszło tu 6,000 Anglików i Szkotów, którzy z Ameryki powrócili, i w Ostendzie na ląd wysiedli. Pomiedzy obustronnemi przedpocztami znowu temi dniami w różnych miejscach utarczki zaszły. Wzajemną nienawiść do náywyższego już doszła stopnia — Gwardye narodowe, które we Francyi w marsz wyruszyły, składają się z náynikczemnięszey klasy ludzi, prawdziwych sankiulotów. Wyprawa tajemną, którą przed niejakim czasem z Anglii wyszła, wiele broni i amunicyi do Vande na ląd wyłożyła: rojaliści tam coraż się wzmagają. — Przybywający z Francyi utrzymują, że majowę pole d. 26 nie nastąpi.”

F R A N C Y A.

W gazecie berlińskiej czytamy między doniesieniami z Francyi do 23 maja: „Wielka rewija, którą Bonaparté na dzień 21 zapowiedział, odłożoną została. Wiele już regimentów staręy i młodey gwardyi na placu Tuileries stanęło, gdy woyska odebrały rozkaz przeciwny i znowu do koszar powróciły, prócz jednego regimentu, który z Paryża wyruszył. — P. Desgenettes jeneralny medyk i Percy, Jeneralny Chirurg wielkiego woyska, wyjechali do głównę kwaterę, do Laon. Bonaparté ciągle jeszcze w Paryżu bawi. — Ma się formować 24 batalionów konfederacyynych strzelców, z tych mieszkańców Paryża, którzy nie należą do klasy obywateli, ani do gwardyi narodowey, ale do klasy naiemnych robotników. Wybierać ich będą szczególnię z przedmieść i okolic miasta. Każdy batalion ma wynosić 720 ludzi. 4 bataliony stanowią brygadę. Przeznaczeniem ich, jest obrona wzgórzów na około Paryża. Każda brygada będzie miała oddzielne do bronienia miejsce. Jenerał porucznik Darricau i 6 marszałków obozowych kierują całym tym korpusem, w którym oficerowie linijowi dowodzą. Kompanije te zbierają się każdej niedzieli na ćwiczenia. Karabin i patrontasze dano im ze składów. — Nowa konfederacya paryzka odbyła d. 19 t. m. pierwsze publiczne zebranie, pod prezydencyą dawnięszego trybuna Carez. — Jenerał Porucznik Hrabia Harville umarł. — Jenerałowie Quesnel i Fournier mianowani są dowódcami w Lyonie i Marsylii.

Przed rokiem, przeszła Francya z despotyzmu

do monarchii, teraz zaś z monarchii do konfederacyi. Wszędy się konfederacye zawiązują. *Napoleon Bonaparte* kieruje poruszeniami wojska, a *Lucyan Bonaparte* poruszeniami ludu. *Carnot* i *Fouché* stoją w odaleniu, i zdają się mieć chęć zbliżenia się do *Ludwika XVIII*, gdyż postrzegają, że konstytucye nie rządzą; że rządzi polityka spodziewać się nawet nie mogą; a dawny terroryzm wężową swą podnosi głowę. *Monitor* pisze coraz otwarciej o nieukontentowaniu i niespokojności wewnątrz kraju. W *Versailles* wednie i w nocy rozrzucają proklamacye. W *Lyonie* głośno wołają: Niech żyje Król! Liczba nadzwyczajnych urzędników policyjnych podwojoną została.

Hrabia *Lobau* (następca *Vandamme*) ostrzega o królewskich werbownikach i podżegaczach, którzy się starają rozwiązać wojsko francuzkie; o pisanych i drukowanych fałszywych wiadomościach i przyrzeczeniach, które rozrzucają i rozdają. *Monitor* pisze o dezercyi w wojsku północnem, jako o fałszywem pogłosce. (Podobnemi pogłoskami gardzono, a nie zbijano, jeźliby fałszywemi były.) W *Atzacy* porywają codzień i wiozą do *Paryża* wszystkich, którzy sięgnęli na siebie podeyrzenie o rojalizm. W departamencie wyższy *Garony* z gorliwością unosi się prefekt przeciwko tym, którzy usiłują nakłonić żołnierzy do opuszczania chorągwi. — Potwierdza się wiadomość o rozruchach i rozbrojeniu gwardyi w *Lille*. Doszła ta wiadomość do Króla francuzkiego przez Półkownika 3go regimentu kirysyerów i jednego sztabu oficera gwardyi narodowej, którzy opuścili *Lille*, dla udania się pod chorągwie królewskie. Wojsko królewskie miało się powiększyć do 15,000 ludzi. — Tylko jedna gazeta tutejsza nazywa Króla francuzkiego, *Ludwikiem XVIII*; wszystkie inne, zapewne z rozkazu, mianują go, *Hrabią Lille*. Gazeciarz *Mehse* wytyka, że *Fouché* nie dość surowie z rojalistami postępuje. — D. 16 t. m. aresztowano tu *Panią Desnans*, gdyż padła na nią podeyrzenie że pismo, *cri d'allarme*, z jej pióra wyszło. — Na ulicy *Cadra*, między ulicami *Montmartre* i *Montorgueil* robią teraz podziemną drogę. — Magistrat *Strasburski* podpisał także akt związkowy, i wezwał obywateli do przystąpienia.

W *Lyonie* nie chciał pleban jeden poświęcić z chorągwi, i trzeba było zmusić go do tego. W tamtejszej gwardyi narodowej było wielu takich, którzy nie chcieli u chorągwi swoich zamienić wierzchołki drzewców z liliją na wierzchołki z orłami; trzeba ich było zmusić do tego. — Prefekt w *Auntes*, w odezwie swojej pod 17 t. m., do mieszkańców lewego brzegu *Loary*, mówi o zwodzących i zwiedzionych i napomina lud, iżby się nie dał oszukać. „Jnaczy, nadto w cześnie doświadczylibyscie, iż nanowo sięgnęliście na siebie okropność domowej wojny. Rzucają potwarz na wojsko. Wzywają was do oporu &c.” (Odezwa ta dowodzi, że doniesienia o powstaniu w *Wendey* są prawdziwe.) Jakkż w rzeczy samej o dwie godziny drogi od *Nantes* uderzyli insurgenci na 30 żandarmów. — Oficer jeden, który z *Francyi* przybył, opowiada, że wszędzie mężczyźni gwałtem biorą i do twierdz pędzą. Znowu są wprowadzone kolumny ruchome, które, gdzie nie znajdują mężczyzn, tam kobiety i dzieci aresztują.

Na całej granicy francuzkiej od *Renu*, nadzwyczajna czynność pantie, i wszędy zbierają znaczne oddziały wojska, które dowodzą Jenerałowie *Molitor*, *Heudelet*, *Granjean*, *Merlin* i *Delort*. Korpusem stojącym w okolicach *Besfort* dowodzi Jenerał *Lecourbe*. Wszystkie drogi i przeyscia przez góry *Vosges* mocnymi zasiekami zawałone zostały. Wojsko *Mozeli* pod Jeneralem *Gerard*, uczyniło poruszenie, dla zajęcia stanowisk przed *Thionville* i *Longwy*, w celu połączenia się w jeden łańcuch z wojskiem *Reńskiem* pod *Bitsch*. Pod *Vesoul* i *Besancon* zbiera się kilka korpusów wojska dla utworzenia lewego skrzydła wojska *Alpeyskiego*. Marszałek *Suchet* wyjechał z *Lyonu* dla objęcia naczelnego dowództwa nad tém wojskiem. Do *Pontarlier* przybyło znowu 2,000 wojska francuzkiego, w *Annecy* i okolicach stoją 4 regimenty francuzkie.

Gwardya wkrótce 40,000 głów wynosić będzie Jenerał *Drouet* jest Adjutantem majorem jenerałym gwardyi. Jenerał *Friant* dowodzi grenadyerami piechoty, Jenerał *Morand* strzelcami starej gwardyi piechoty; Jenerał *Guyot* grenadyerami konnemi; Jenerał *Ornano* dragonami; Jenerał *Colbert* ulanami; Jenerał *Lefebvre Desnouettes* strzelcami konnymi. Półkownik *Deschamps* dowodzi artyleryą lekką, która w kilka dni z 80 uprzedzonych dział składać się będzie; &c. Trzy dywizye młodej gwardyi są pod rozkazami Jenerałów *Brayer*, *Meunier* i *Barrois*.

Bonaparte pisał następujący list do Ministra wojny: „Mój Kuzynie. W 3ciej i 4tej dywizyi wojskowej jest wielu ludzi, którzyby wojsko nasze powiększyć mogli, gdyby pieniądze były na ich umundurowanie. Napiszę do ministra skarbu, iżby im pieniądze dostarczył.”

Podług gazety *Korrespondenta hamburskiego*, z *Paryża* d. 22 maja, znajomy Jenerał *Hoggendorf* przeniesiony jest na dowódcę do *Strasburga*. — Dnia 17 maja przybiegł do *Paryża* goniec od *Murata*, co dało powód do pogłoski, że *Murat* z familią sam przybył. — Wielu Kommissarzów, którzy do departamentów wysłani byli, zamordowano. — Do *Hiszpanii* nie wpuszczają teraz *Francuzów*, którzy nienależą do klasy emigrantów. — *Lucyan Bonaparte*, deputowanym do Izby reprezentantów, z departamentu *Izery* obrany został. Żołnierze, którzy od wojska północnego dezertowali, jako nie obecni, wymazani są z listy, a majątek ich konfiskacie podpada. — Z *Douay*, gdzie się ludwisarnia znajduje, wszystkie zapasy broni w głąb kraju wywożą. — *Lafayette* i syn jego obrani zostali deputowanymi do Izby reprezentantów z departamentu *Sekwany* i *Mariny*. — Od kilku dni przybywa tu wiele oficerów, którzy obrani są deputowanymi na majowe pole. — *Xiążę Feltrę* (*Clarke*) miał otrzymać od *Bonapartego* pozwolenie powrócenia do *Francyi*. (Gazeta warszawska dodaje, że się ten Marszałek we *Francyi* już ma znajdować.) — Także podług *Korrespondenta warszawskiego*, d. 17, kilka korpusów starej gwardyi wyszło z *Paryża* ku północnej granicy, a nazajutrz pociągnęło tamże 12,000 ludzi nowej gwardyi. Włoskie gazety doposzą, że d. 16 t. m., do *Chambery*, przez telegraf przyszła wiadomość, że w *Paryżu* zaszedł wypadek okropny, niespodziewany, i niepowetowany.

5. Imperatorski Pocztamt Litewski ogłasza, iż na drugą połowę terażniejszego roku 1815, i na pierwszą połowę następującego roku potrzebuje dostarczenia drzewa opałowego, od 600 do 800 sążni je-dnopolanowych, trzy arszynowych, i w tym celu wzywa życzących podjąć się takowego dostarczenia, z dostatecznymi ewikcyami, dla licytacji i zawarcia kontraktu, aby chcieli przybywać do pomienionego Pocztamtu w terminach dnia 18, 22 i 25 terażniejszego miesiąca czerwca.

3. W Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo odbywać się będzie licytacja na dostarczenie do magazynów, w Guberniach Wileńskiej i Grodzieńskiej prowiantu, i w tym celu wszyscy, chcący podjąć się takowego dostarczenia, mogą przybywać sami, albo przez Plenipotentów, z dostatecznymi ewikcyami do pomienionej Kommissyi, dla licytacji, od dnia 5go terażniejszego miesiąca do 20go, ostatecznego terminu licytacji. Dnia 1 czerwca 1815 roku w Wilnie Członek Kommissyi, VII klasy.

2. Oświadczenie imieniem Onufrego Orłowskiego Radnego miasta Wilna i byłego Dyrektora Izby kupieckiej Wileń: czyni się z następnego powodu. Iż gdy na rok terażniejszy 1815 z ogółu kupiectwa Wileńskiego na Dyrektorów to jest JPP. Józef Krzyżanowski i Jan Zaycow zostali wybrani, oświadczający się równo z datą takowego obioru przestał być Dyrektorem tegoż kupiectwa, a do tego, gdy Dyrektor Jan Zaycow już zajmuje się czynnością wszelką, przeto gdyby Publiczność mając jakie do kupiectwa Wileń: interessa już nie do oświadczającego się, lecz do nowych dyrektorów po satysfakcyą udawala się przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Onufry Orłowski Radny M. W.

3. Od Rządu Guberni Wileńskiego czyni się ogłoszenie, iżby Sukcesorowie p. ległych i zmarłych w czasie przeszłej francuskiej kampanii, służących w pułku kurlandzkim dragoonów, oficerów, sztabs kapitanów, Bazylego Karola syna Satohuba, Piotra Jana syna Wazdakina, i Jerzego Bergholca, uczynili odezwę do pomienionego pułku przez Rząd Guberni z dowodami o pokrewieństwie i gdzie mieszkają; po czym utrzymywane w tym pułku pieniądze, a zmarłym należne, odesłane zostaną do ich Sukcesorów za rozliczeniem się z półroczem. Dnia 25 maja 1815 roku. Sowiełnik Sulzeńko-Sekretarz Dmitrewski.

3. Sąd taxatorsko Exdywizorski na rozdział masy majątku JW Bagniewskiego dla jego wierzycieli w Dobrach Krzczęńskich w Powiecie Wileńskim położonych ustanowiony ogłasza: iż w dniu 10 Junii bieżącego roku w ogólnych obiektach Sprawy konkursowej oczewisty swój wyrok zapromulguje, i o tym interessowanych zawiadamia. Dat w Krzczęńskich, 1815 maja 29 dnia. Józef Chłopiński Ziem: Pttu Kowien: i Exdywizji Prezydent. Jan Narbut Sędzia Ziem: Szawel: Exdywizor. Michał Kuszelewski. Ziem: Pttu Witkomin: Pisarz Exdywizor.

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego cała Rosyja etc. etc.

Pozw Edyktalny w skutek Dekretu Ziem: Wileń: w roku 1814 8bra 3 dnia zapadłego, adycyacją debitorów do masy zeszłego Xdza Józefa Mirskiego Kanonika Wileńskiego nakazującego, z powództwa Ur: Antoniego Franciesona kapitana artylerji Litt: i dalszych tegoż Xdza Kanonika Mirskiego wierzycieli: wynosi się po Obzałach Sukcesorów Xiedza Konstantego Mirskiego Proboszcza Kubińskiego, Berkę Zelmanowicza Obyw: Wileń: Izraela Jekowicza Obyw: Oszmian: jako Kawenta: Sukcesorów Leyby i Beniamina Gordonów: Kontryma: Antoniego Platera: Filipowicza z pocztu: Petrolską, Wodzbuna: Tyszkiewiczową Star: Kiermelską Vogta Sukcesorów wcia Radziwiłła Karola Sukcesorów: Do złożenia sumy do masy Xinych, a Sukcesorów zeszłego Xdza Józefa Mirskiego Kanonika Wileń: do asystowania w rozprawie, a mianowicie na unkcassotach Xdza Konstantego Mirskiego o sędzenie na onych czter: zł: 100 z procentami na Berkę Zelmanowicza i Kawentę onego Izraela Jekowicza rubli srebr: 1,538; na Gordonach rubli srebrnych 400; na Kontrymie zł: 1,531 gr: 16; na Antonim Platerze zł: 7,000; na Filipowicza z pocztu zł: 180; na Petrolskiej zł: 256; na Wodzbunie zł: 506 gr: 22; na Tyszkiewiczowej Star: Kiermelskiej zł: 1,362 gr: 12; na Vogtą Sukcesorach zł 45 gr 23 na Sukcesorach Xcia Karola Radziwiłła zł: 2,270 gr: 28 z procentami o sędzenie na każdym z Obzałach wydatku prawnego i tego co czasu prawa dowiedzie się z wolną tej Złoty poprawą.

1815 maja 26 dnia Woźny niżej wyrażony, zeznawam tym moim relacyjnym podanego pozwu kwituję, iż kopiją onego z oryginałem zgodną w Sprawie Ur: Antoniego Franciesona kapitana artylerji Litt: po UUr: Sukcesorów Xiedza Konstantego Mirskiego Plebana Kubińskiego, Kontryma, Antoniego Platera, Filipowicza z pocztu, Petrolską, Wodzbuna Tyszkiewiczową Star: Kiermelską, Vogta Sukcesorów, Xcia Karola Radziwiłła Sukcesorów, z imion i miejsca mieszkania nie wiadomych oraz Star Berkę Zelmanowicza Wileń:, Izraela Jekowicza Oszm. mieszkańców: do Kuryera Gazety Litewskiej ku wydrukowaniu i w Kuryerze zamieszczeniu podałem, i o terminie stawiania przed Sądem Ziem: Wileń: na rokach umowych Trójcekich oznajniłem i opowiedziałem. Gasper Douskiewicz Woźny Pttu Wileń.

Roku 1815 mca maja 26 dnia. Przed aktami Ziem: Pttu Wileń: stawiając osobiscie Woźny wyżej wyrażony, Relacją pozwana zeznał. Przyiołem Adam Dauksza Regent.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Ziem: Oszmian: Ru 1814 8bra 24 zapadłym na domiar satysfakcyi Wierzycielom WW. Józefa i Antoniny z Torczyńskich Stelnickich Porocz: b. W. Poll: przeznaczone, po uprzedzeniu pierwszego zjazdu i po ukoniecznieniu wymiaru, zbliżając się do konkluzji takowego dzieła i mając niehybny zamiar przed dniem 7 tego miesiąca Junij, wejść w namowę awizując o tym wszystkim jakiegobądźkolwiek tytułu pretensorów do folwarku Łodw. kowaczyszny — W Oszmian: Poie położonego regulujących się, aby z dowodami ich pretensyie upewniano do Sądu stawali: gdyż w przeciwnym zdarzeniu mocą Remissy Sądu Ziem Oszmian: Amisy i wieczny upadek ich pretensyów będzie zapisana. Dat Ru 1815 Junij 2 dnia. Raymond Chodźki. Ziem: Ozm: Sędzia i Exdywizor. Jerzy Zakrzewski Sędzia Granicz. Ozm: Exdywizor. Dawid Zawadzki Sędzia Gran. Ozmian: Exdywizor.

1. Sąd Powiatowy Ziemski Wileński za przywołaniem Aktoratu z Regestrow summarynych W Ignacego Kossowskiego b. Assesora Sądu Niz-zego Wilkomirskiego z WW. Dominikiem Oycem, Dominiką Córka w asystencyi oney Opjei Tyszkami Skarbu: Wilkomir: skutkiem Remissy Sądu Gilgo Depar: zgo Lit: Wileń: Ru 1813 xbra 16 d. nastaley, z porządku dzieł w tym Sądzie przewodzących się wyjąwszy, w sesyach poobiednich wedle reguł tąż Remissą przepisanych, wszelkie stosunki pretensyow Kredytorskich, za Inskrypcyami W. Dominika Tyszki, Zony onego zeszłej Apolonij z Domańskich Tyszkowej rozpoznać, i lokacyą na domach w mieście Wileń położonych do-

pełnić postanowił, i w tym porządku zajmując się rozbiorem dzieła, wszystkich Kredytorów i pretensorów do majątku W. Dominika Tyszki, i zeszłej Zony onego ścielających pretensyie, wzywa do jawienia się niezwłocznego w Sądzie Powiatowym Ziem: Wileń, z tym ostrzeżeniem, iż tenże Sąd jako po odesłtych Dyllacyach prawnych, i po odbytych głosach Produktowych w konkluzji niniejszego miesiąca Junij. Oczewiście wzięść do namowy przedsięwzię — Ażeby więc wszyscy Kredytorowie, i z jakiegokolwiek bądź źródła do majątku Wielmożnych Tyszkow pretensyie uraszozać mogący pretensorowie sub amissione causae, a Debitorowie że pod nie stannosć onych oczewisty nastąpi wyrok, do jednoczasowej rozprawy łączyli się, i niewiadomością niezastaniali — Ninieyszą wydaje Awizacyą. Józef Urbanowicz Z. Pttu Wileń: Regent.

1. Niżej podpisany zawiadamia WJPana Józefa Syna Franciszka Wołkowickiego Sędzica Ziem: Pttu Grodzieńskiego o tym: iż zeszły s. p. Adam Wołkowicki Sędzie Ziemski, Strzy wyżej rzeczzonego Józefa. Testamentem swym zapisał czerwonych złotych sztuk dwieście dwadzieścia Józefowi Wołkowickiemu jako Synowcowi swemu, gdyby więc przybył jak najszybciej do Grodna lub do Rusoty folwarku niżej podpisanego, o milę od Grodna położonego, gdzie zupełnie zawiadomionym zostanie, jako od Exekutora Testamentu, gdzie i od kogo zapifanych mu pieniędzy poszukiwać. Dat w Grodnie 1815 Ru maja 29 dnia. Jan Byłczyński Podkomorzy b. Pttu Grodzieńskiego.

1. Dla spełnienia Dekretu Sądu Magistratu Wileńskiego dnia 10 marca 1815 Roku w sprawie Exdywizji majątku Jmci Pana Wilhelma Rehfelda Radnego Wileńskiego, z kredytorami i pretensorami nastalego, za którym odbywała się licytacya domów tegoż Rehfelda; postanowił także Magistrat przez rezolucyą dnia 29 maja idącego 1815 Ru zapisaną powtórzyć licytacyą z przyczyn w tejże rezolucyi wyrażonych. Dla czego, życząc aby być domy JJPP. Rehfeldow w Wileń na Antokolu nad brzegiem rzeki Wilii niedochodząc do Kościółka S. Piotra leżące, aby wterminach: szcym: Dnia siódmego, drugim dnia 10 i trzecim ostatecznym dnia 12 następnego miesiąca Julij na miejscu położenia onych, w każdym terminie po południu od godziny drugiej do ósmej wieczornej nadywać się raczyli, ninieyszą wydaje się publikata. Jakowe domy Rehfeldow wyprzedane będą w tym porządku: imo: Nr. 1361 i 1362 zawierające w sobie z drzewa zbudowane Browar piwny z kotłem, czopem, kilsztokiem i cetera kantnarami; oraz udzielną stancyę, słodownię z szusznją i czopem; osobno stancyę z browarem gorzalczanym i dwoma stajenkami; spichrz z salką, i stancyę drewnianą z dwoma pokojkami łączne z sienią i stancyą murowaną z placem pod niemi będącym: zdo: Nr. 1363 zawierający drewnianą stancyę z przepierzeniem, sieni, i Browar gorzalczany z kotłem, trąbinkiem, i dwoma czopami, także z placem. ztio: Część placu czyli ogródek między tymi 1363 i 1362 Numerami będący. zto: Nr. 1387 zawierający dwie stancye z przepierzeniami i lodownią pod onemi; z dwoma piwnicami murowanemi, oraz ogrodem fruktowym i warzywnym. Niemniej, ponieważ rzeczonym Dekretem, o oświadczeniu przez JPana Wilhelma Rehfelda Exdywizji majątku jego, wydać awizacyą potrzykrć przez gazetę kuryera Litewskiego dla wiadomości wszystkich bydz mogących kredytorów i pretensorów tegoż Rehfelda, aby do następney oczewistej rozprawy z dowodami sub amissione rei w tym Sądzie jawili się, i stawali zadeklarowan; przeto, i w tem celu: ninieysza awizacya dla wiadomości jak się rzekło kredytorów i pretensorów, przez gazetę wydać się. Dnia piętego miesiąca Junij 1815 Roku. Onufry Orłowski Radny M. W.

1. Zgubiono na zamkowej ulicy dnia 5 Junij 1815 Nuty związane na Fortepiano koncert Mozarta pisany i inne rozmaite; ktoby znalazł raczy oddać do W. Kochańskiego Koll: Sekr: Naucz: Gimn: Wileń:, prócz podziękii odbierze nagrodę przyzwoitą.

1. Uwiadamia się, że Dekret wywodowy służący Imieniowi JPP. Puzewiczow Ginczewskich znaleziony w Oszmianie, znajduje się u JP. Karabanowicza zostającego w Drukarni JXX. Miłyonarzow w Wileń.

2. W imieniu małoletniej Xiegnieчки Stefani córki Dominika, Radziwiłłowy pod Rządem Opieki Należy Jego Imperatorskiej Mości wolę ustanowioną zostający i w imieniu Plenipotenta także Opieki Jana Chodźki Prezydenta Sądu Głównego Departamentu zgo Gubernii Mińskiej czyni się najsolenniejsze przed całą Publicznością oświadczenie z następnego powodu — Wiadomo jest prawie powszechnie każdemu że od Roku 1812 dobra Radziwiłłowskie zeszłego Xiecia Dominika Nieswizkiego i Olyckiego Ordynata z racyi leżące na onych dług Skarbowi Monarszemu zawinionego i nie płaconia onego w ratach opisanych uległy Skwestrowi i dochody z onych pod władzą Skarbową zostawały: że w Roku 1813, też dobra po niezwróceniu się zeszłego Xiecia do Krasin na termin oznaczony zostały za skonfiskowane ogłoszone, i że w ostatku Oycowska najlepszego Monarchy litość zwróciła one prawey Successorze i przez osobną ustanowioną Kommissyą ułatwić środki do dzwignięcia tej masy z niedużo i zamentu raczyła: tym powodem, ażeby wszystko co się masy tych dóbr tycze było rychło i do tatecznie wyjaśnionym, aby z realnemi Kredytorami mogło być otworzone traktowanie, aby nadciąć rach na eżby Interesom zupełnie prawie zamartwiałym. Opieka poruczając mnie w osobach swoich działania z obowiązka przez zgołniew przyjąć niezwłocznie Archivum Masy Radziwiłłowskiej w Nieswizu lokowane, zacząć od tego porządek raczy wymagać, lecz obok tego ostryżność radziła nie uhyć najmniejszey formidności, aby rzecz tyle dla domu Radziwiłłowskiego ważna obchodząca tak wielu i w różnych stosunkach Obywateli, stanowiąca spokojność i fundusz tytułi rodziny, była działana z dokładnością, z publicznością i prywatną pewnością, i z tym w opini nayszkрупatniejszym przekonaniem, że ożywna ożywność masy Radziwiłłowskiej nie pragnie na czyjkolwiek fortunę zwiżać swoje resursy, lecz owszem sprawiedliwym każdemu wymiarem dożyć do oczyszczenia własnego — W roku przeszłym 1814 w miesiącu gbrze za nadesłaniem mnie oświadczającym się Plenipotencyami od Opiekunów, gdy przyymowałam wręczony mi obowiązek, Rząd Gubernski Miński oddając za zarządzenie moje dobra Radziwiłłowskie, co do Archivum Nieswizkiego w rezolucyi swojej zawiadomił, że ta po przypadkach wojennych rozrzucone, przez wyznaczone potym osoby zostało bez Regestru (którego przy Archivum nie znajdowano) w kilkadziesiąt złożone pakach, opieczetowane pieczęciami dojdney zlokowane Izby, i tę podobnie opieczetowaną oddano w dozor wojennego Szpitala w tymże Zamku założonego, obok czego też Archivum Rząd Gubernski wyznaczonym przez siebie osobom kazać rejestrować, zostawić one na odpowiedzialności JW. Prezydenta Sądu Głównego Mińskiego Kamienieckiego, i przy tymże Archivum utrzymać dotąd trwającego Archiwistę Dmochowskiego któremu i pensya, aby płaconą była postanowił — Nie obecność w kraju JW. Prezydenta Kamienieckiego byłego dóbr i interesów zeszłego Xiecia Dominika Radziwiłła pełnomocnika, i pobyt onego ciągle w Warszawie, aż do miesiąca marca roku terażniejszego nie dozwolił mnie żadnego z onym o zdanie takowego Archivum traktowania, a rzecz sama nie radziła dotykać się onego bez obecności osoby w której władaniu pełnomocnym wszystko zostawało — W nadziei wszakże wzięcia jakiegokolwiek o interesach kładu, żądałem się widzieć z Archiwistą Dombrowskim i wzywając go do Mińska posłałem pod dnim 26 xbra 1814 Roku rekwizycyą, zniknął on tym czasem z Nieswiza bez przedstawienia najmniejszey o sobie wiadomości i gdzie się podzielić ciekawo poniżej w tym oświadczeniu do czytać się raczy. Opieka której o wszystkiem donosiłem, uznała za słuszną moją ostryżność, nie przyymowania Archivum bez skomunikowania się z JW. Kamienieckim, tak więc co do Archivum nastąpiła kilku miesięczna zwłoka, przybycie JW. Kamienieckiego pierwszych dni marca terażniejszego Roku do Mińska otworzyło moje z onym o zdanie Archivum traktowanie — Nie żądałem nie więcej jak, aby tenże JW. Prezydent upelnomocnił od siebie zaufaną osobę do zdania Archivum, miałem prawo nie zaprzeczając żądać tego tak z wyrazów dwóch Plenipotencyi przez zeszłego Xiecia, JW. Kamienieckiemu w R. 1810 7bra 5 danej — Jako też z oświadczenia przez Xiecia w tymże Roku 8bra 13 dnia w Aktach Stuckich zapisanego i w gazetach Litewskich publikowanego, w którym zawiadania Publiczność o pełnomocnictwie wydany przez siebie JW. Kamienieckiemu, to tylko za obowiązując się siebie być oświadcza co przez tegoż peł-

nomocnika lub ustanowione od onego osoby działanym będzie — Lecz JW. Prezydent Kamieniecki nie chcąc się znać do przyjętego obowiązku, żadnego od siebie do zważenia Archivum nie uczynił urządzenia donosząc mnie, że W. Chryzostem Dombrowski ponieważ jakoby był Archiwistą, on więc jeden zdawać i odpowiadać za wszystko powinien — Kiedy wyżej cytowana Rząd Gubernski rezolucya informowała mnie, że Archivum było zostawione na odpowiedzialności JW. Kamienieckiego, że W. Chryzostem Dombrowski działał w ówczas przy konfiskacie dóbr i Archivum, nie jako Archiwista, lecz owszem jako Plenipotent JW. Kamienieckiego — I że Archiwistą był Dmochowski, nie mogłem tym bardziej zgodzić się na podawany projekt, przez oświadczenie w Aktach Ziemskich Mińskich zapisane znać datem, dla czego nie przyymuję Archivum, donosiłem powtórnie otem wypadku Opiece, a tak znowu co do tegoż Archivum, nowa zwłoka nastąpiła — W takim nieładzie zostawiony, pozbawiony zupełnie wszelkich do objaśnienia się o interesach pomocy — Musiałem z poniesieniem kosztu znacznego na użycie wielu osób na częściowych Plenipotentów i utrzymanie licznych Kancelaryj, zbierać pojedynczo wszystko co można było kopiować wszystkie papiery przez pretensorów składane, szukać po wszystkich nie małych Aktach śladów i dowodów, słowem w tym chaosie stworzyć jakikolwiek porządek, i dążyć do wiatta którego mnie upornie i z osobitych tylko widoków pozbawiono, tak się odbywały Mińskie i Nowogródzkie Kontrakta, odkryte z trudem najszybkim, acz częściowie jeszcze źródła Jutrat posłużyły do opłacenia każdemu z nie sprzecznych wé zycielj Procentów, a nie którym części kapitalów, wyswietliły się resursy masy i usuwała się z opinij powszechnej ta zasłona bankruka, pod jaką ona ukryła przed czuynością Skarbu Monarszego, i przed okiem interesowanych Obywateli starano się — Nadeszły Kontrakta Wilńskie, w miesiącu Aprilu pomiędzy zbieraniem przezumnie meteryalami miałem Kapij tabell debitów masy Xiecy przez JW. Zaleskiego byłego Pełnomocnika na rok 1809 sprawiony, czytając na onej, iż jeszcze masa Radziwiłłowska miała siedm milionów kilkakroć sto tysięcy złotych Polskich należnych sobie kapitalów, widziałem źródło gotowych resursów pogażenia znaczney części interesów, oczyszczenia dóbr z pod bezcennych zastawów i temu podobnych układow, a że znaczniejsza część Debitorów składała się z obywateli Gubernij Litw. Wilńsk., pewny byłam ztamtąd znacznego zasłku — Przewidziałam obecność takowe dla masy korzysci, odmówił mi JW. Prezydent Kamieniecki oddania Obligów debita wyjaśniających, które, że w Archivum Nieswizkiem złożone nie były, późniejsze przekonają dowody — I nadto w imieniu Xieczney Wdowy jako iey Plenipotent działając okrył zapowiem i arestem, upodobanie swym projektom Kapitaly; tak więc pozbawiony wszystkiego przybyłem do Wilna bez nadziei skończenia jakiegokolwiek interesu, wszakże słuszni obywatele uznając dobrowolnie zawinione przez siebie summy, tudzież znaczne nadpłaty onych po większej części doręki JW. Kamienieckiego ukazując przystąpili zę mną donkładow i wypłat, przestając na kwiatyach, i tak JW. Morykoni Starosta Wilkomirski opłacił w zupełności restuiący na onym za kupno dóbr Swiadoscia i dalszych kapital JW. Tyszkiewicz Polkownik zostawiwszy u siebie trzydzieści kilka tysięcy złotych na rachunek mający się czynić, z Posesymi zastawney traktu Baranowskiego, skutkiem zawartej na kontraktach Mińskich umowy opłacił pozostałą za nabycie Bierz należność — JW. Barba, Kopp, W. Fastowiec wyliczali w części kapitaly za nabyte dobra zawinione; z tego zebrana summa posłużyła do rozliczenia tamiecznych Kontraktów, do zasilenia i urządzenia zupełnie ogłodzonych dóbr w okręgu Białostockim i na inne masie dogodne, a wrachunku przez szczegół okazać się mające wydatki — Gdy tak zachwiana była czynność z Debitorami pewniejszemi, gorzej się dzieło z temi, którzy fundusze swoje na taxę i Ekdywizye poświęcili. Już na 7miu Ekdywizyach asystować muszę bez dowodów, z Kopij tylko tabelli Zaleskiego, i jeżeli gdzie Sąd, na okoliczności męczącej masę nie względny, zapisze z racyi bez dowodności amisią, straty z tego wyrósł, na kim ma wskazywać następna Radziwiłłowska Kommissya, niech bez stronne sędzi Publiczność. Za powrotem moim z Wilna do Mińska zawiadł się niespodzianie Archiwista Dmochowski i przyszedł się upominać o zaległą sobie pensyą na zapytanie moje gdzieby się tak długi czas od miesiąca gbra przeszłego 1814 Roku ukrywał —

Złożył własnoręczny list JW. Graffa Morawskiego Jenerała w Roku 1814 gbra 15 do siebie pisany, zaklinający go na wszystko, aby rzuciwszy Archivum i nie lękając się, iż mnie Plenipotencya wydana została przybywał jak najszybciej do Dóbr iego Zausza i tam się ukrywał — Donosił mnie potem, iż z Zausza powieziony został w Powiat Lidzki do folwarku Rotkiewicz W. Kazimierza Kamińskiego Sędziego i tam przez czas cały przebywać musiał, że w Roku 1813 in gbris zmuszony został do poświadczenia na proźbie iakoby wszystkie papiery kontraktowe do Archivum Nieswizkiego przyjął, lubo rzeczywiście oddawanych sobie nigdy nie miał i niema: okazał i złożył własnoręczne listy JW. Kamińskiego przy osobnych dowodach i własnym obświeśnieniu przekonywające, że on, a nie W. Chryzostom Dombrowski był Archiwistą w Nieswizu — I te wszystkie okoliczności publicznie przez zapisane w Aktach Sądu Głównego Departamentu zgo Gubernii Mińskiej oświadczenie wyjaśnił, po takich wypadkach postanowiliśmy już oddania Archivum Nieswizkiego na następnej Komisji Radziwillowskiej upominać się — Odesłałem Archiwistę Dmochowskiego do Nieswiza z zaleceniem, aby strzegł całości zapieczętowanego Archivum i pilnie dozorował, iżby skład ten przez nikogo poruszonym nie był; obawa moja nie była na nieszczęście próżną; tegoż miesiąca mego 23 dnia Archiwista Dmochowski przez list własnoręczny donosił mnie smutny nader wypadek; że nad składem Archivum dostrzeżona została w sklepieniu wybita dziura, że niektóre papiery odebrał od Soldatów dozorniających Łazaret, i że z Smotrytelem tegoż Łazaretu podmosciwszy pod okna, iżby Archivum widział paki z papierami odpieczętowane i ruszane, i że cała ta operacya przez dziurę w sklepieniu wybitą dokonana się — Po takim zdarzeniu widziałem się zmuszonym, wszystkie dowody o Archivum przez Dmochowskiego mnie zostawione, natychmiast w Akta Ziemskie Mińskie w prowadzić,

z W handlu JPaní Steinerowéy znajdujĄ się wina świeżo sprowadzone, w gatunkach wybor-nych, i za cenę umiarkowaną, podług następującego imion ich wypisu:

Portwein
Dry Madera
Malaga
Ryńskie
ditto 48 letnie
ditto 56 letnie
Francuzkie
ditto stara
ditto ditto
ditto ditto
Szato Margo (Chateau Margaux)
Szato la Fitt (Chateau la Fitte)
Sę Zulię (Saint Julien)
Muszkat Liunel (Muscato Lunel)
Szambertę (Chambertin)
Burguńskie
Czerwone hiszpańskie
Czerwone francuzkie
białe ditto
Medok
Pontak
Pikard
Ochlan
Węgierskie
Win de Grave
Troyniak stary stoletni
Oty winne
Koniak
Petre Xeminis
Woda salcerska

koleją do JW. Mińskiego Wojennego Gubernatora i Rządu Gubernialnego podać proźby o wysledzenie kto był przyczyną i sprawcą tej zbrodni; nie obwiniam nikogo lecz prawdy wyszukiwać i ona odkryć, z obowiązku strzeżenia całosci massy koniecznie muszę; w przypadku więc jeżeli wdarcie się swawolne do Archiwu przyniesie iakowy massie uszczerbek, że takowego Opieka, na tych którzy Archiwistę Dmochowskiego do opuszczenia Nieswiza zmusili, a tém samym Archivum bez straży zostawili szukać będzie o tizegam — A tak kolejną kiedy coraz mam śmielezszą nadzieję znaydzenia tego w Archivum, aby stan massy wyjaśnić i obrot onę wykazać mogło, żeby się nie pozbawić przynajmniej śladów dóyscia onych, wnoszę do Akt Ziemskich Mińskich przy niniejszem oświadczeniu Kopią dwóch tabelli to jest kredytów i debitorów przez JW. Zaleskiego na Rok 1809 sporządzonych proszę uroczyście JWW. Debitorów, aby w żądne o papiery własne massie służące nie wchodzili układy, chociażby one do rąk własnych wracane się mieli, oświadczam że u każdego na tabelli Debitorów wyszczególnionego Opieka troskliwa o losy publiczne swej upominać się zawinionych summ na Komisji będzie, i że przyznane tylko w swoim czasie kwitujące za wezwanie — Ze te tylko kredyty za obciążające massę dóbr Litewskich Opieka uzna, które na Kredytorskiej przeczyta tabelli, a które w Komisjach sekwestracyjnych przepisana forma jawione były. Innym zaś dopóty satysfakcyi zaprzeczać muszę, dopóki powody nastania długu i obrot wziętych pieniędzy przez kogo należy jasno okazanym nie będzie. Święte obowiązki opieki odpowiadać muszą temu wysokiemu zaufaniu iakie w ich dobrodliwy położył Monarcha, a wypisane okoliczności wymawiać będą w obliczu bezstronnej publiczności, jeżeli dla onych i wiadomości winnego czasowej przewłóce uleść będzie musiała.

Zmocy Plenipotencyi Jan Chodźko Prezyd. Miń. G. S.

Въ винной продажѣ Г. Шпейнеровой находящяся въ разныхъ превосходныхъ сортахъ виновъ привезенныя виноградные вина, кои за сходную цѣну и можно получитьъ, по слѣдующему разписанію:

Портвейнъ
Дри Мадера
Малага
Рейнвейнъ
шоже 48 годовъ
шоже 56 годовъ
Французское
шоже старое
шоже шоже
шоже шоже
Шапо Марго
Сень Жулиень
Муска Люнель
Шамбершень
Бургонское
Красное испанское
красное Французское
бѣлое шоже
Медокъ
Поншакъ
Пикардъ
Охланъ
Венгерское
Вейнъ де Гравъ
Тройнякъ старой сто лѣтъ
Укуссы виноградные
Коньякъ
Пешрб Ксемикисъ
Салцдерская вода